

Ferry Molenaar

Transcript

Ferry op bezoek

Op bezoek bij Marrit - [25 maart 2022

[Klik hier om de aflevering te beluisteren >>](#)

Woordpakketten van Woordprikkel

Deze aflevering wordt mede mogelijk gemaakt door de woordpakketten van Woordprikkel. Koop vooraf je tekstcorrecties in zodat je onbelemmerd al schrijvend het contact met je klanten kunt opzoeken. Ik ben al een jaar klant bij Marrit en met het nieuwe XL-woordpakket van 25.000 woorden is er helemaal niets meer dat mij tegenhoudt het komende jaar nog meer informatie over podcasts met je te delen.

[Bekijk welk woordpakket het beste bij jou past >>>](#)

Het transcript begint hier

NS-fluitje voor vertrek van trein

Ferry (*Intro op muziekje*): Hallo. Als ik teksten schrijf dan is het laatste waar ik me mee bezig wil houden de spelling. Dat soort dingen beperken mij gewoon enorm in mijn creativiteit. Ik ben meer een prater en dat komt me wel zo goed uit als podcastmaker. Deze maand was ik in Assen om op bezoek te gaan bij iemand die wel van taal houdt, schrijven, corrigeren en ze maakt andere ondernemers bewust van digitale toegankelijkheid. Zij corrigeert ook mijn teksten en het transcript van deze podcast. In deze aflevering ga ik op bezoek bij Marrit.

(*Met intromuziekje*) Waardoor laat jij je inspireren. (*Echo-effect: Waardoor laat jij je inspireren. Waardoor laat jij je inspireren.*) Mijn naam is Ferry en als podcastmaker hou ik van inspirerende verhalen. In deze podcast praat ik met mensen die mij inspireren (*echo-effect: mij inspireren, mij inspireren*). In de hoop dat jij ook op nieuwe ideeën komt.

Muziekje loopt door tot 01:27

Ik ken Marrit stiekem al behoorlijk wat jaren. Maar we zijn elkaar pas echt gaan spreken toen ik een jaar geleden mijn eigen bedrijf begon. Ze heeft me goed op weg geholpen met tips, adviezen, aanbevelingen en de teksten van mijn website.

Marrit: Ik ben Marrit Postma, ik heb een bedrijf en dat heet Woordprikkel. En vanuit Woordprikkel doe ik vooral tekstcorrecties. En dat is dan van blogs, webpagina's, complete

websites, alle tekst op de website dus controleren en weer goed terugleveren en sinds kort, een half jaartje dan ook de podcasttranscripten die ik controleer.

Ferry: En wat doe je in je vrije tijd?

Marrit: Ik lees graag, ik zou meer willen wandelen maar het is soms ook een kwestie van plannen. En ik zou meer tijd willen maken voor yoga, (*lachend*) maar da's ook een kwestie van plannen.

Ferry: Je wil heel veel maar...

Marrit: Ja.

Ferry: Oké. En lezen lukt wel?

Marrit: Ja dat doe ik vaak voor het slapen gaan nog even.

Ferry: Wat lees je op dit moment?

Marrit: Vooral de tijdschriften die ik nog heb staan en ik loop bij sommige tijdschriften ook al 3 maanden achter ofzo (*lachend*).

Ferry: Maar waar moet ik dan aan denken, wat voor tijdschriften lees je, in welke hoek mag ik je plaatsen?

Marrit: Ja. Het is ook het voordeel van dat ik bij Passend Lezen boeken luister en daar gewoon toegang heb tot heel veel tijdschriften en dat ik daardoor mezelf ook gewoon op heel veel tijdschriften abonneer zeg maar, want als ik gewoon de normale tijdschriften zou moeten kopen of op abonneren en met mijn ogen zou moeten lezen, als ik goedziend was geweest, want ik ben slechthoorig. Dan had ik ze niet allemaal gekozen zeg maar. Maar ik heb nu dus zoal de Hapinez, de Psychologie Magazine en de Quest en Onze Taal, gewoon om wel ook op de hoogte te blijven zeg maar, dat zie ik meer als werkgerelateerd.

Ferry: Dus jouw lezen is eigenlijk functioneel.

Marrit: De Onze Taal is echt voor werk zeg maar. En de anderen zijn meer uit interesse en ik heb gewoon een hele brede interesse, daarom bijvoorbeeld de Quest, daar staat zoveel verschillende dingen in. Maar ik heb ook nog wel de bladen die speciaal worden gemaakt voor blinden en slechthoorigen zeg maar en dan heb je de Moet je Horen, die is ook heel breed op blinden- en slechthoorigengebied zeg maar wat er allemaal gebeurt.

Ferry: Op jouw LinkedIn-profiel staat: taalvirtuoos, probeert andere ondernemers bewust te maken van toegankelijkheid. Dat zijn de twee dingen die ik er zo even uit heb gehaald. Hoe is dat gekomen? Wanneer is jouw liefde voor taal begonnen?

Marrit: Ja. Vroeger was ik altijd wel aan het lezen ook. Ik ben op mijn twaalfde pas slechthoorig geworden en daarvoor las ik altijd voor het slapen gaan boeken bij een nachtlampje en 's ochtends bij het ontbijt zat ik ook gewoon weer te lezen met een boek half onder m'n ontbijtbord (*lachend*). Dus dat kan ik me echt nog wel herinneren zeg maar. En dat ik nog net niet op de autoreis naar school ook zat te lezen in de auto ofzo, dat weet ik niet precies meer.

Ferry: Dus jouw boeken zaten onder de pindaasvlekken en...?

Marrit: Nee, dat viel wel mee.

Ferry: Je was gewoon netjes.

Marrit: Daarom ook echt netjes naast net met de rand van 't boek onder de rand van 't bord.

Ferry: Oké.

Marrit: Ze bleven er wel goed uitzien. Het waren ook heel veel oude boeken van mijn moeder die bij ons in de kast stonden, van die boeken over paardenmeisjes zeg maar, gewoon van die paperbacks is het volgens mij dat je het kunt ombuigen een beetje. Dus die hadden we heel veel staan van die kleine boekjes nog van mijn moeder van vroeger, kon je aan 't papier wel merken dat ze al wat ouder waren.

Ferry: Vanaf je twaalfde, zei je net, werd je slechtziend. Toen las je al, wat is er daarna dan gebeurd?

Marrit: Qua lezen?

Ferry: Ja, qua lezen.

Marrit: Toen ik slechtziend werd is mijn moeder eerst maar gaan voorlezen zeg maar, want we zaten nog in het traject van: 'Wat heeft ze gekregen, hoe komt dit' zeg maar. Ik ben in het ziekenhuis opgenomen geweest toen en daarna heb ik wel nog een dag op school geprobeerd in die tijd, maar ja daar kon ik ook niks. Want ik kon de schoollesboeken niet lezen. En toen zeiden ze ook van: 'Ja, als je nog in de buurt bent, haal haar maar weer op, want ze kan hier toch niks'. Dus toen ben ik weer naar huis gegaan, toen heb ik denk twee maanden, nou vanaf het begin dat ik slechtziend werd wel drie maanden thuis gezeten eigenlijk. En dan ergens in die periode van drie maanden heb ik dus gehoord wat mijn oogziekte is en dat is Leber Opticus Atrofie, hoef je niet te onthouden (*lachend*). En dat betekent eigenlijk vooral dat mijn oogzeeuw het beeld niet goed doorgeeft aan de hersenen en 't zit ook heel erg in de energiefabriekjes zeg maar in de zenuwen. En toen hebben ze dus bij Visio, Koninklijke Visio, hebben we ook gezegd van: 'Ze wil heel graag veel lezen'. Weet je wel. En toen hebben ze gezegd van: nou dan heb je de daisyspeler. Dus toen kon ik audioboeken gaan luisteren.

Ferry: Dat lijkt me wel als je gewend bent zo te lezen en je wordt in één keer slechtziend en loopt tegen zoveel barrières aan dat je dan, je zou wel eens het plezier in het lezen kwijt kunnen raken. Maar dat is dan niet gebeurd?

Marrit: Nee, want mijn moeder heeft dus in die periode ook heel veel boeken voorgelezen die we hadden staan, en in de eerste aantal jaren heeft ze ook altijd 's ochtends tijdens het ontbijt mij nog voorgelezen en als ik thuiskwam 's middags ook nog wel een stukje uit de boeken die zij mij dan voorlas. Ik weet nog dat we in die tijd ook – hoe heet het – Het kleine huis op de prairie, ...

Ferry: Oh ja.

Marrit: ...waar ook de serie van is op tv. Die hadden we helemaal staan en die heeft mijn moeder helemaal voorgelezen, vooral later, want ik ben op mijn twaalfde slechtziend geworden, toen woonden we nog in een huis in het dorp daar en we zijn in die periode verhuisd naar een huis daar buiten het dorp zeg maar. Ik kan me herinneren dat we daar aan de ontbijttafel zaten en dat in dat huis aan 't landweggetje zeg maar, dat we daar een hond kregen, echt toen we verhuisden heeft die puppy daar al rondgelopen in huis tijdens de verbouwing, daar hebben we foto's van en dat we dat boek hebben laten liggen ook op een avond dat wij weg waren en dat er op gegeven moment een hap uit een van die boeken is genomen zeg maar, dus ik weet dat er een van die tien boeken

is ofzo waar een hap uit mist uit de kافت aan de buitenkant, dus ja. Dus zo onthoud ik dat. En we hebben ook de Da Vinci Code helemaal gelezen, mijn moeder helemaal voorgelezen, en... - Nee, niet de Da Vinci Code, die andere...

Ferry: Bernini Mysterie?

Marrit: Nee, niet van Dan Brown, van Tolkien, ... In de ban van de ring.

Ferry: Oh, ja.

Marrit: Die hebben we daar nog helemaal gelezen ook en de Hobbit had mijn moeder op gegeven moment op audioboek gewoon gekocht als luisterboek met echt van die muziekjes en die rijmpjes ook echt op audio erop zeg maar, dat die echt grappig zijn voorgelezen. Dus die heb ik nog wel op cd geluisterd.

Ferry: Als ik het zo mag samenvatten heeft je moeder je wel door die periode waarop het lezen zeg maar zelf niet meer ging heen geholpen.

Marrit: Ja, want we hebben ook wel dikkere boeken uit de bibliotheek geleend die m'n moeder ook heeft voorgelezen, waarvan ik me ook verhaallijnen van een serie kan herinneren. Maar de titels van die boeken totaal niet, en dat is wel weer grappig zeg maar (*lachend*).

Ferry: Wanneer ben je weer zelf gaan lezen?

Marrit: Ja, ook wel in die periode. 't Was een combinatie van dat mijn moeder heeft toen tijdens het ontbijt en dan 's middags ook wel stukken voorgelezen uit die boeken die we samen lazen dan. En ik had toen al die daisyspeler en ik kreeg ook gewoon cd's en we kregen weer nieuwe cd's. Dus het was een combinatie in die tijd.

Ferry: Je hebt wat afgelezen.

Marrit (*lachend*): Ja. Ik denk dat ik in die periode nog wel echt op honderd boeken per jaar zat ook.

Ferry: O wauw. Dat is best veel.

Marrit: Ja, maar dat we toen ook zaten op 4 cd's per keer en dat we die dan ook terugstuurden en nieuwe kwamen. Maar dat er echt steeds 4 tegelijk kwamen ofzo, dat was toen normaal, ik weet niet precies, of dat hadden we ingesteld, ik weet niet.

Ferry: Op een gegeven moment, want je schrijft en corrigeert nu. Wanneer is dat dan begonnen, wanneer is het lezen schrijven geworden en vooral hoe is dat gebeurd?

Marrit: Ja, op de middelbare school had je natuurlijk wel Nederlands en dan merk je wel dat de schrijfopdrachten mij wel ook lagen zeg maar dat ik die ook wel leuk vond. Maar het was daar wel nog echt gebonden aan regeltjes, plus je leert daar ook heel erg zakelijk schrijven, wat je later als je ondernemer bent eigenlijk weer los moet laten. Ja, ik heb ook voor Nederlands ooit een presentatie moeten geven naar aanleiding van een werkstuk dat je moest maken en ik vond het werkstuk maken op zich al heel leuk. Ook gewoon informatie opzoeken. Ik had het toen echt over het taoïsme gehouden. (*Ferry en Marrit lachen*). Omdat ik toen helemaal ook in de ban was van dat Chinese en het yin yang teken op zich al zeg maar.

Ferry: Ja.

Marrit: En ik dacht wat zit er allemaal achter dat yin yang teken. Want het symbool op zich is natuurlijk al heel bekend maar heel veel mensen weten niet waar het vandaan komt en dat hoort gewoon helemaal bij het taoïsme en Confucius en al die dingen, en dat heb ik allemaal toen opgezocht.

Ferry: Waar ik zeg maar heen wil, hoe je dat zeg maar ooit je werk hebt gemaakt. 't Is misschien een grote stap, maar...

Marrit: Ja, ik heb een hele rare tussensprong gemaakt, weet je. Ik ben niet meteen vanaf de middelbare school met schrijven bezig gegaan daarna. Maar ik weet niet hoe boeiend dat is (*lachend*).

Ferry: Nou heb je me geteasd, nu wil ik het weten.

Marrit lacht

Marrit: Ik wilde vroeger toen ik echt klein was nog dierenartsassistente worden. Maar toen werd ik slechtiend. Dus dacht ik: Dat wordt 'm niet. En toen heb ik stagegelopen bij een zorgboerderij. Want ik dacht: Wat nou als ik ga werken met dieren en met mensen. Dus dan ga ik op een zorgboerderij aan de slag als begeleider van die mensen die daar komen en dan heb ik dan de dieren en de mensen.

Ferry: Ja.

Marrit: Toen mocht ik ook een week meelopen op de opleiding activiteitenbegeleiding natuur en welzijn. Want dan krijg je dus en die natuur, die diereendingen, en die welzijn is dan zeg maar die zorgkant. En dat weekje meelopen en die stage op die zorgboerderij gingen goed. En toen ben ik het jaar na 't vmbo zeg maar, ben ik gewoon begonnen op een mbo activiteitenbegeleiding natuur en welzijn. En dat ging dus wat minder goed want toen moest ik ineens wel zelf de dingen kunnen doen. Terwijl op de zorgboerderij heb je al die andere begeleiders en loop je maar stage en doen die anderen het gewoon als het jou niet lukt. En op 't weekje meelopen letten ze er ook nog niet echt goed op van: Hé, dit moet je straks aan het eind van je opleiding wel zelf kunnen. Het is gewoon leuk even meelopen. En op de opleiding was het gewoon meteen ook starten met vakken met; je moet 20 planten verzamelen en de namen kennen.

Ferry: Och...

Marrit: En ik liep daar in die grote tuin achter de school en ik dacht: Ik zie alleen maar heel veel vakken met groen. (*Ferry lacht*) En je moest ook bij de dieren een zieke cavia eruit kunnen pikken. En ik stond bij zo'n grote bak met zaagsel en met houtblokjes en met huisjes en met voerbakjes. Maar ik zie het verschil niet tussen een bruin houtblok en een bruine cavia als die cavia stilzit.

Ferry: Dus jij hebt er drie rottende houtblokken uitgevist en gezegd 'mwoah' of zoiets.

Marrit: Nee, ik heb er niks uitgevist. Maar gewoon het idee om te zeggen van: Je moet straks wel tegen een cliënt op een zorgboerderij kunnen zeggen: Hé, je mag nu die cavia niet oppakken want die heeft schurft. Of je mag niet aan die plant komen want die levert je brandblaren op, terwijl ik die plant gewoon niet eens zie staan.

Ferry: Nee.

Marrit: Dus dat kan ik niet, dus toen heb ik gezegd: Ik haak af.

Ferry: Dus... er was een kans dat je heel iets anders bent zou gaan doen. Zo, hele rare zin, dan schrijven.

Marrit: Als ik goedziend was geweest had ik dat misschien wel gedaan maar als ik goedziend was geweest was ik misschien vroeger gewoon alsnog dierenartsassistente geworden.

Ferry: Ja precies.

Start muziekje

Ferry: Waardoor laat jij je inspireren? (*Echo-effect: waardoor laat jij je inspireren, waardoor laat jij je inspireren?*)

Marrit lacht

Marrit: Ja, door alles wat ik tegenkom eigenlijk. Als ik iets lees. Gisteren was ik nog, wat ik net zei, Moet je horen aan het luisteren zeg maar. En toen kwam ik een verhaal tegen over een ondernemer die ook blind is dan, en die iets had gedaan en dacht ik: O, dat moet ik ook even googlen en misschien kan ik diegene ook wel benaderen om misschien 's te sparren of wat dan ook, omdat 't ook een ondernemer is. Ja en ook wel podcasts die ik luister en dat ik denk: O, da's ook leuk of... Ik luister heel veel podcasts van andere ondernemers. Heb ik laatst een blog over geschreven, gewoon over inspirerende podcasts over ondernemen die ik luister. En vaak vertellen die ondernemers ook in hun podcast weer wat zij zoal hebben gedaan. Dus soms gewoon echt vakinhoudelijk van hun, maar ook heel veel gewoon ondernemersdingen en dan denk je ook van: O, dat kan ik ook doen.

Ferry: Marrit neemt voor mijn gevoel heel veel in d'r op, ze volgt trainingen om beter gevonden te worden in zoekmachines, betere blogtactieken te leren, houdt lijstjes bij met dingen die ze voor zichzelf wil doen of voor d'r bedrijf of die interessant kunnen zijn voor haar klanten, runt samen met haar vriend een gezin met 2 kinderen en mist ondertussen geen enkele deadline. Het is oprecht interessant om klant bij haar te zijn.

Je klinkt nu een beetje alsof je een soort van stofzuiger bent die alles wat je kan gebruiken in je omgeving opzuigt en er ook daadwerkelijk iets mee doet. Ik bedoel ik neem ook wel dingen op in me.

Einde muziekje

Marrit: Zo voelt het soms ook wel. Ik heb soms een hele lijst met dingen die ik nog wil doen.

Ferry: Heb je nooit een overload-error in je hoofd en je denkt.

Marrit: Nee, ik noteer heel veel dingen ook. Ook als mijn webbouwer of eigenlijk degene die mijn website onderhoudt zeg maar, als die mij mailt van: Heb je hier al 's over gedacht? Ze had een pagina gemaakt voor categorieën van mijn site zeg maar als je op de categorienaam klikt bij een blog dat je dan ook een mooie overzichtspagina krijgt, net zoals als je op de pagina van de blog zelf zit zeg maar in blokjes naast elkaar en onder elkaar - en meestal staat er nog standaard 10 aangevinkt in je website, waardoor 't er heel lelijk uit ziet als je ze 3 breed hebt en 3 omlaag en 1 onderaan zeg maar, dan denk ik altijd: Waarom maak je er niet 9 van als ik dat zo op sites zie. Dus ik heb bij mij expres aangegeven zorg dat er 9 blogs per pagina zichtbaar zijn, dan heb je 3 naast elkaar en 3 boven elkaar. - Maar zij had ook zoiets van: He, ik kan dat voor die categoriepaginas ook voor je tags doen, o, ik zie dat je tags niet gebruikt, maar dat je ooit wel 2 tags hebt gemaakt

en die zijn hetzelfde als de categorienamen. En da's niet handig. En toen heb ik dat dus genoteerd. Ik had gewoon ingepland ergens in januari of februari zeg maar dat ik wel er nog een keer mee ging zitten.

Ferry: Ja.

Marrit: Want ze had ook een blog geschreven over categorieën en over tags en die heb ik toen ook gelezen en er later dus weer bij gepakt toen ik ermee bezig ging. Dus ik had dat allemaal genoteerd voor een ander moment. Dus als ik interessante dingen tegenkom, maar ik denk ik kan er niet nu meteen iets mee zorg ik wel dat als ik het echt graag wil, ik er een keer voor ga zitten.

Ferry: Over jouw werk. Jij noemt jezelf taalvirtuoos.

Marrit (*lachend*): Ja.

Ferry: Wat maakt jou een taalvirtuoos?

Marrit: Dat ik eigenlijk alles rond taal interessant vind. Het is wel interessant om te weten wat er allemaal taaltechnisch kan om maar zo te zeggen. Hoe je taal kunt indelen, maar het is niet interessant voor het hele controlestukje van de teksten. En ik vind het vooral heel leuk om vooral aansprekende teksten te maken en die lekker leesbaar zijn, waar een andere redacteur misschien alleen de taalfoutjes eruit haalt. En ik heb zo iets van: ik vind deze inleiding niet lekker lezen dus dit moet anders.

Ferry: Ja.

Marrit: Dat heb ik bij jou ook wel eens gezegd.

Ferry: Ik wou net zeggen.

Marrit: 'Mag ik jouw inleiding omgooien' en jij zei: Ja, ga aan de gang.

Ferry: Wat ook wel is, jij, wat je zelf al zegt het gaat je dus niet alleen om de correctie, maar ook om de leesbaarheid.

Marrit: Ja, en daarmee kom je ook weer bij een stukje toegankelijkheid. Een tekst moet - voor mij - duidelijk, begrijpelijk en... - Meestal zeggen mensen: goh, wat ben jij helder en duidelijk, maar dat is eigenlijk bijna hetzelfde zeg maar. - Maar je moet dus duidelijk, begrijpelijk en leesbaar, die tekst. Dus dat die lekker doorleest. Mensen zeggen heel vaak ook als ze mijn blogs lezen, ook al zijn ze bijna 2000 woorden, ze zeggen: hij leest wel lekker.

Ferry: Ja.

Marrit: En dat is wel belangrijk. Ik bedoel je kunt 2000 woorden in een blog proppen, maar hij leest totaal niet lekker en je haakt af na 2 alinea's. Of mensen lezen hem uit tot het eind.

Ferry: Maar kun je dan eens een voorbeeld noemen, want dit klinkt voor mij heel abstract. Als je het woord toegankelijkheid nu gebruikt in dezelfde context als leesbaarheid. En hoe doe je dat want als ik al een tekst van 2000 woorden zie dan denk ik: Help.

Marrit: Nou, want je hebt het ingedeeld met tussenkoppen, mijn laatste blog heb ik ook twee foto's in verwerkt, zodat het opbreekt. Hij telt sowieso alle woorden, terwijl mijn blog ging over hoe ik een podcasttranscript controleer, omdat we dat de laatste tijd heel veel doen, omdat ik graag een keer wilde laten zien aan mensen hoe ik dat doe. En ik tikte er zo in een flow 1800 woorden uit al, hij is

uiteindelijk toen ik 'm nog bijwerkte 1900 nog wat woorden geworden. Dat ik ook denk: Oké, ik heb gewoon zo in een flow alles eruit gegooit. Maar er zitten ook stukjes in wat meer een voorbeeld is uit hoe het transcript eruit komt als die door het programma gemaakt is zeg maar omgezet van audio naar tekst. En dan staat er gewoon nog M8 en F1 van de vrouwelijke of mannelijke stem en een tijd en dan daaronder een verhaspelde zin omdat die niet goed opgepakt is door het programma, niet goed omgezet. Dus dat had ik als voorbeeld er ook tussen staan en dat is gewoon heel kort een paar regeltjes. Maar dat breekt wel de hele tekst, de hele blog, op omdat dat ertussen staat.

Ferry: De term wollig taalgebruik komt nu even bij me bovendrijven. Als jij zegt over helder en leesbaar schrijven, een blog schrijft van over de 1900 woorden. Hoe denk jij over wollig taalgebruik. Want dat is het idee wat ik soms heb bij het schrijven van teksten.

Marrit: Ja, dat is ook wat weer combineert met het stukje Nederlands op school geleerd, op de middelbare school, de sollicitatiebrief met 'naar aanleiding van', het hele afstandelijke. Het wollige is bij mij dan ook het ambtelijk taalgebruik zoals ze dat vaak noemen. Het stukje 'met betrekking tot', gewoon al die afkortingen en die worden vaak ook weer fout geschreven, want dan krijg je vaak dat mensen het gaan afkorten tot m.b.t. en dan alsnog 'tot' erachter schrijven. Maar dan staat er als je het leest en je het in je hoofd voorleest aan jezelf 'met betrekking tot tot?'. ... Dan blokkeer ik zeg maar, dan haak ik eigenlijk af op die hele tekst. Maar al die afkortingen: door middel van, kun je allemaal anders maken en begrijpelijker.

Ferry: Eigenlijk zeg je wat, ik wil 'm eigenlijk even terugpakken op het toegankelijke, van als je die afkortingen erin zet, je moet eigenlijk zorgen dat het voor iedereen te begrijpen is.

Marrit: Ja, en doordat je die afkortingen sowieso al niet gebruikt, want dat blokkeert al in het lezen want je moet in gedachten die afkorting, als-ie echt als afkorting gemaakt is in de tekst, weer omzetten naar woorden als je jezelf voorleest in je hoofd zeg maar. Dus je remt af in het lezen. Dus ik zorg ook al dat er geen enkele afkorting in mijn tekst staat, behalve als dan televisie wordt tv of mbo of hbo, dat zijn gebruikelijke afkortingen, maar niet mbt.

Ferry: t.a.v. van.

Marrit: Ja, al die dingen. En dan krijg je ook die v en die van wat jij nu doet.

Ferry en Marrit lachen

Marrit: Dus die probeer ik altijd sowieso te skippen of weer voluit te schrijven als ik ze tegenkom bij iemand, zodat ze in ieder geval doorgelezen kunnen worden. En dat begrijpelijke stuk is ook - niet zozeer Jip en Janneke-taal, wat ook vaak wordt gezegd. Want bij Jip en Janneke denk aan de echte Jip en Janneke-boeken die zijn geschreven voor kleuters. - Dus je bent niet tegen, als ondernemer dan, niet tegen een kleuter aan het praten, je bent tegen het liefst je ideale klant aan het praten in je tekst.

Ferry: En op z'n minst, zo kijk ik er dan naar, je gelijke.

Marrit: Ja.

Ferry: Jij geeft zeg maar ook taaltips en af en toe doe je daar 's wat extra's bij als het gaat om toegankelijkheid over internet. Ik denk even aan de alt-teksten en zo dat plaatjes ook gezien kunnen worden door mensen die blind of slechtziend zijn. Wat is jouw doel als ondernemer. Want soms heb ik het idee dat je een heleboel gratis weggeeft. Wat ik heel leuk vind want daardoor leer

ik. En toch huur ik je in, omdat ik denk: Dat ontspant mij, want dan hoef ik me er niet druk om te maken. Maar het zijn wel twee verschillende dingen dus vandaar dat ik me afvroeg wat jou...

Marrit: Omdat ze daardoor ook weten wat ik weet, en waarom ik dat doe zeg maar en wat ik doe en juist doordat ze bijvoorbeeld een blog over werkwoordspelling, die ik ook heb geschreven, lezen denken ze ook van: O, maar het is zo veel en ik wil dit helemaal niet zelf allemaal moeten kunnen weten. Dus ik gooi het over de schutting bij jou, zoiets.

Ferry: Ja, herkenbaar.

Marrit: Dat ze wel zien: Dit is hoe het hoort, maar dat ze ook denken: Maar ik ga dit allemaal echt niet onthouden en ik ga niet elke keer weer deze blog opzoeken en weer mijn hele blog nalezen. 'Dus ik gooi het over de schutting'. En ik hoef niet elke keer mijn eigen blog erbij te pakken zeg maar, want dit zit in mijn hoofd.

Ferry: Wie zijn jouw klanten?

Marrit: Jij bijvoorbeeld.

Ferry: Ja. Ik stel de vraag anders: Wie is jouw ideale klant?

Marrit: Mijn ideale klant is een ondernemer die wel zelf z'n teksten wil schrijven, want dat vind ik heel veel gedoe: schrijven voor anderen, heel veel heen en weer mailen, mensen die dan weer heel veel commentaar hebben op de tekst, terwijl ik zoiets heb van: Hallo, ik weet wat tekstschrijven is, ik heb de tekst voor jou geschreven op basis van wat jij mij hebt verteld.

Ferry: Ja.

Marrit: Hier is je tekst op basis van wat jij mij hebt aangeleverd, alsjeblieft. En dan krijg ik weer commentaar. Terwijl als ik hem controleer en lekker aansprekend, leesbaar, begrijpelijk, alles maak zeg maar, dan zijn mensen ook tevreden over de tekst. Dus zij kunnen ook gewoon alles wat in hun kop zit op papier zetten, op het digitale papier dan. En dan naar mij sturen en zorgen dat ik het lekker leesbaar maak. En dat is dan ook gewoon het herschrijven van alinea's soms, zodat die pakkend is en mensen door blijven lezen.

Ferry: Je bent een soort vertaler van dingen die in mijn hoofd zitten naar iets dat ...

Marrit: een leesbare en toegankelijke tekst.

Ferry: toegankelijk en leesbaar, ja precies. Mooi. ... Wil je nog iets aan mij vragen of ben ik iets vergeten of?

Marrit: Ja, wij hebben onze samenwerking voor podcasttranscripten. En je hebt laatst zelf voor *Ferry op bezoek bij Divina* een podcasttranscript gemaakt, niet aan mij uitbesteed om het zelf te proberen, hoe vond je dat?

Ferry: Ik vond het verschrikkelijk. Het leuke is dat jij straks deze mag gaan controleren. En dat je ook de volgende zin mag uitschrijven: Ik ben blij dat jij het doet.

Marrit lacht

Marrit: Ja.

Ferry: Echt. Het is, of je moet taalvirtuoos zijn of je moet het gewoon uitbesteden. Dat is mijn mening. Ik ben er zo lang mee bezig geweest en het is, ik vind het veel leuker om het te lezen als het klaar is of het te luisteren als er geen transcript is dan het zelf. Ik heb nog nooit zo lang en zo vaak zelf mijn eigen werk geluisterd.

Marrit: Ja, en ik merk zelf ook dat ik er steeds sneller in word en vooral ook bij de mensen waarvan ik vaker dingen heb gecontroleerd. Want dan heb ik de stem vaker gehoord en raak je gewend aan de woordkeuze van die personen.

Ferry: Leer je ze ook kennen, denk je?

Marrit: Ja ook.

Ferry: Leuk.

Start muziekje

Marrit: En ook omdat ik ze zo intensief luister, soms op een lagere snelheid. Ik ben zo lang bezig met, laatst met afleveringen van bijna 40 minuten, dat je ze bijna kunt dromen zeg maar. En dat waren ook wel de complexere podcasts moet ik zeggen, want dit met jou is 2 sprekers, gesprek, dat is het. En bij die afleveringen waren het ook echt allemaal losse items die achter elkaar kwamen met daar tussendoor een presentator. En dat was heel intensief en dan zet ik hem ook na een blokje zoals ik dat dan noem, na één item, als ik merk dat de volgende persoon, het presentatiestukje komt zeg maar, op pauze. Even afschakelen, overgang naar een nieuw stukje.

Ferry: Even ademen.

Marrit: Ja.

Ferry: Dank je wel, ik vond het gezellig.

Marrit: Ik ook.

Ferry: Succes met het transcriberen.

Marrit: Gelukkig hebben we een programma dat er al een tekst van maakt.

Ferry: Wil je nog iets zeggen dat je dat zelf kan opschrijven?

Marrit (lachend): Nee.

Ferry: Haakje openen Marrit lacht haakje sluiten.

Marrit (lachend): Dat ga ik sowieso nog opschrijven.

Overgang naar outro met roffeltje erin

Ferry: Wil je meer weten over Marrit of haar bedrijf Woordprikkel? Kijk dan op Ferrybezoekt.nl/ Marrit. Daar staat meer informatie over onze samenwerking en links naar haar website en social media. Heb je ook een verhaal dat je met geluid wil vertellen? Laten we dan een keer een bakkie doen. Mijn contactgegevens staan op podcastcreator.nl. En als je daar toch bent, meld je dan gelijk aan voor de tips en inspiratie nieuwsbrief.

XL Woordpakket

De eerste vijf mensen die een XL Woordpakket bij Woordprikkel kopen krijgen een gratis brainstormsessie. In deze sessie denkt Marrit met je mee over blogonderwerpen,

Krijg je feedback op je website en geeft Marrit je tips over hoe jouw website sneller gevonden kan worden in zoekmachines.

Wees er dus snel bij en koop nu jouw XL Woordpakket van 25.000 woorden op www.woordprikkel.nl.